

Sygn. akt I C 2638/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Grzybowska

Protokolant: Magdalena Tobiasz

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2016r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa **Zakładu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ś.**

przeciwko **Z. K. (1)**

o zapłatę 938,67 zł

I. zasądza od pozwanego **Z. K. (2)** na rzecz strony powodowej **Zakładu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ś.** kwotę 444,99 zł (słownie: czterysta czterdzieści cztery złote dziewięćdziesiąt dziewięć groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 5 maja 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. i od dnia 1 stycznia 2016r. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie postępowanie umarza;

III. koszty procesu znosi wzajemnie.

I C 2638/ 15

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 5 maja 2015 roku strona powodowa Zakład (...) sp z o.o. w Ś. domagała się zasądzenia od pozwanego Z. K. (2) na jej rzecz kwoty 938,67 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 180 zł wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa za wywóz nieczystości stałych z nieruchomości pozwanego w kresie od stycznia 2011 roku do czerwca 2013 roku .

W dniu 13 lipca 2015 roku został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od tego nakazu zapłaty pozwany wniósł o jego uchylenie i oddalenie powództwa w całości oraz przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego w Przemyślu jako ogólnie właściwego. Zarzucił, że miejscem wykonywania umowy i miejscem zamieszkania pozwanego był Ł., a skoro powód nie przywołał w pozwie art. 34 k.p.c. na zmianę ogólnej zasady właściwości sądu, to powinien to być sąd właściwości ogólnej wg miejsca zamieszkania pozwanego, tj. P..

Podniósł nadto zarzut przedawnienia roszczenia za okres od 2011 do 2013 roku.

Niezależnie od powyższego podniósł, że strona powodowa nie przedstawiła żadnych faktur, a nadto usług w zakresie wywozu nieczystości stałych nie świadczyła, gdyż w 2010 roku powód dwukrotnie zwrócił się pisemnie do strony powodowej o rozwiązanie umowy, na co nie otrzymał odpowiedzi. Nie otrzymywał żadnych faktur, więc uznał umowę za rozwiązaną. W 2014 roku upoważnił sąsiada do odbioru korespondencji i w grudniu ta droga otrzymał wezwanie do zapłaty.

W piśmie z dnia 20 grudnia 2015 roku strona powodowa wskazała, że tut. Sąd Rejonowy jest właściwy miejscowo do rozpoznania sprawy ze względu na miejsce spełnienia świadczenia pieniężnego, tj. wg siedziby powoda, na poparcie zasadności swojego stanowiska powołała się na pogląd Sądu Okręgowego w Świdnicy wyrażony w sprawie I C (...).

Odnosnie 2 letniego okresu przedawnienia podniesionego przez pozwanego podkreślił, że strona powodowa świadczyła usługi cyklicznie co miesiąc, a zatem do przedawnienia roszczenia o należności za wywóz nieczystości ma zastosowanie 3 letni termin przedawnienia wskazany w przepisie art. 118 k.c.

Zakwestionowała także rozwiązanie umowy stron w 2010 r. , albowiem na posesji pozwanego w okresie objętym pozwem w pojemnikach znajdowały się nieczystości, które strona powodowa wywoziła i co miesiąc wystawiała pozwanemu faktury do zapłaty. Zaprzeczyła, by pozwany zwracał się do powoda o rozwiązanie umowy w 2010 roku, a pozwany tego faktu nie udowodnił. Gdyby pozwany wypowiedział faktycznie umowę, to z pewnością reagowałby na wystawianie faktur w okresie objętym pozwem, a tego nie uczynił.

Sąd ustalił nast ę pujący stan faktyczny.

W dniu 18 maja 2005 roku pozwany Z. K. (1) zam. wówczas w R. nr 8 zawarła ze stroną powodową na piśmie umowę na korzystanie z usług wywozu nieczystości stałych , tj odpadków domowych (komunalnych) gromadzonych w pojemnikach na tej posesji stanowiącej własność pozwanego.

Zgodnie z tą umowa strona powodowa miała usuwać te nieczystości z posesji (...) raz w tygodniu z 3 pojemników, stanowiących własność powoda w zamian za wynagrodzenie w wysokości 18,06 zł miesięcznie, w tym 13,23 za wywóz i opróżnianie pojemników i 4,83 zł za eksploatację pojemników w terminie do 20-go dnia każdego kolejnego miesiąca, przy czym w razie zmian cen za usługi świadczone przez powoda, pozwany miał być o tym informowany w terminie 1 m-ca przed datą zmiany.

§ 8 umowy przewidywał ,że wszelkie zmiany dot. treści umowy dla swej ważności mogą być dokonywane tylko na piśmie. Umowa została zawarta na czas nieokreślony z prawem do 3 miesięcznego wypowiedzenia na piśmie

Dowód: odpis w/w/ umowy k. 8 .

Pismem doręczonym w dniu 4 grudnia 2014 roku strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty zadłużenia w łącznej kwocie 686,02 zł tytułem zaległości za świadczone usługi w okresie od stycznia 2011 roku do czerwca 2013 roku

Dowód: odpis w/w/ pisma k 7 z dowodem doręczenia k. 9.

W roku 2012 i 2013 z posesji pozwanego w R. nr 8 strona powodowa zabierała i wywoziła nieczystości stałe z pojemników stanowiących własność (...) sp z o.o. w Ś. . Nikt nie sprzeciwiał się tym czynnościom , a ilość opróżnianych pojemników była rejestrowana przez pracowników powoda. W tym okresie na posesji pozwanego był tylko jeden pojemnik na nieczystości stałe i był on opróżniany 2 razy w miesiącu. Wywóz był każdorazowo rejestrowany w grafiku, a usługa była wykonywana regularnie, za co wystawiano pozwanemu faktury

Dowód: zeznania świadka E. P. – e – protokół k. 102-103 , duplikaty faktur k. 57-71 .

Za usługi świadczone :

- w kwietniu 2012 roku strona powodowa w dniu 30 kwietnia 2012 roku wystawiła pozwanemu fakturę na 25,92 zł, płatną do 14 maja 2012 roku
- w maju 2012 roku strona powodowa w dniu 31 maja 2012 roku wystawiła pozwanemu fakturę na 25,92 zł, płatną do 14 czerwca 2012 roku
- w czerwcu 2012 roku strona powodowa w dniu 30 czerwca 2012 roku wystawiła pozwanemu fakturę na 25,92 zł, płatną do 14 lipca 2012 roku
- w lipcu 2012 roku - strona powodowa w dniu 31 lipca 2012 roku wystawiła pozwanemu fakturę na 25,92 zł, płatną do 14 sierpnia 2012 roku
- w sierpniu 2012 roku strona powodowa w dniu 31 sierpnia 2012 roku wystawiła pozwanemu fakturę na 25,92 zł, płatną do 14 września 2012 roku
- we wrześniu 2012 roku strona powodowa w dniu 30 września 2012 roku wystawiła pozwanemu fakturę na 25,92 zł, płatną do 14 października 2012 roku
- w październiku 2012 roku strona powodowa w dniu 31 października 2012 roku wystawiła pozwanemu fakturę na 25,92 zł, płatną do 14 listopada 2012 roku
- w listopadzie 2012 roku strona powodowa w dniu 30 listopada 2012 roku wystawiła pozwanemu fakturę na 25,92 zł, płatną do 14 grudnia 2012 roku
- w grudniu 2012 roku strona powodowa w dniu 31 grudnia 2012 roku wystawiła pozwanemu fakturę na 25,92 zł, płatną do 14 stycznia 2013
- w styczniu 2013 roku- strona powodowa w dniu 31 stycznia 2013 roku wystawiła pozwanemu fakturę na 28,08 zł, płatną do 14 lutego 2013 roku
- w lutym 2013 roku- strona powodowa w dniu 28 lutego 2013 roku wystawiła pozwanemu fakturę na kwotę 16,42 zł płatną do 14 marca 2013 roku
- w marcu 2013 roku- strona powodowa w dniu 31 marca 2013 roku wystawiła pozwanemu fakturę na 16,42 zł, płatną do 14 kwietnia 2013 roku
- w kwietniu 2013 roku- strona powodowa w dniu 31 stycznia 2013 roku wystawiła pozwanemu fakturę na 16,42 zł, płatną do 14 lutego 2013 roku
- w- maju 2013 roku- strona powodowa w dniu 31 maja 2013 roku wystawiła pozwanemu fakturę na 16,42 zł, płatną do 14 czerwca 2013 roku
- w czerwcu 2013 roku strona powodowa w dniu 30 czerwca 2013 roku wystawiła pozwanemu fakturę na 16,42 zł, płatną do 14 lipca 2013 roku

Dowód: duplikaty w/w/ faktur k. 57-71 .

Powyższe ustalenia zostały poczynione na podstawie opisanych wyżej dokumentów i zeznań świadka E. P., które są wiarygodne , logiczne i częściowo znajdują potwierdzenie w zeznaniach pozwanego. Świadek zeznał, że w latach 2012 -2013 jako pracownik powoda bywał na posesji pozwanego i opróżniał pojemnik na tej posesji. Podał, że dom był wolno stojący w zabudowie szeregowej, a potwierdził ten opis pozwany w swoich zeznaniach .Świadek nadto zeznał, że pojemnik był regularnie opróżniany.

Stąd sąd nie dal wiary zeznaniom pozwanego, aby wypowiedział umowę na piśmie, albowiem strona powodowa przeczyła temu a pozwany w żaden sposób tego nie udowodnił.

Sąd zważył.

Wobec cofnięcia pozwu ze zrzeczeniem się roszczenia za okres od stycznia do grudnia 2011 roku, na podstawie przepisu art. 355§ 1 w związku z art. 203§1 k.p.c. orzeczono jak w punkcie II sentencji wyroku.

W pozostałym zakresie Powództwo podlegało uwzględnieniu.

Umowa stron została zawarta pod rządem przepisów ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2005, nr 236, poz. 2008 z późn. zm.). Powód jako przedsiębiorca w ramach prowadzonej działalności gospodarczej świadczył usługi odbioru nieczystości stałych z gospodarstw domowych od właścicieli nieruchomości.

Do stosunku prawnego łączącego strony, z uwagi na brak szczegółowego uregulowania praw i obowiązków stron w cyt. wyżej ustawie zastosowanie mają przepisy kodeksu cywilnego o zleceniu, albowiem przepis art. 750 k.c. stanowi, że do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Umowa zlecenia uregulowana jest w art. 734 § 1 k.c., stanowiącym, że przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie.

Pozwany zawarł ze stroną powodową umowę o charakterze umowy zlecenia, a zatem na podstawie przepisu art. 735 § 1 k.c. jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie. Z treści umowy stron wynika, że była odpłatna.

Jeśli zatem jak sąd ustalił w 2012 i 2013 roku strona powodowa świadczyła na rzecz pozwanego usługi wywozu nieczystości stałych z posesji pozwanego, to należy się jej wynagrodzenie. Suma należności z faktur za lata 2012-2013 wyniosła 342,46 zł, a skapitalizowane odsetki ustawowe od płatności każdej z faktur do dnia wniesienia pozwu wynosiły odpowiednio od kolejnych faktur :9,41 zł, 9,16 zł, 8,90 zł, 8,42 zł, 9,15 zł, 8,87 zł, 8,58 zł, 8,30 zł, 8,02 zł, 7,73 zł, 7,46 zł, 7,16 zł, 7,46 zł, 4,20 zł, 4,02 zł, 3,84 zł, 3,66 zł i 3,48 zł, tj. łącznie 101,53 zł. Łącznie do wniesienia pozwu należność główna za lata 2012 i 2013 wraz ze skapitalizowanym odsetkami wyniosła 444,99 zł.

Z uwagi na cykliczny, charakter okresowy świadczonych usług i terminy płatności i działalność gospodarczą strony powodowej, w ocenie sądu roszczenie z umowy stron podlegało 3 letniemu terminowi przedawnienia a nie 2 letniemu jak twierdzi pozwany. Pogląd taki jest powszechnie prezentowany w orzecznictwie sądów powszechnych. Dlatego też na podstawie cyt. wyżej przepisów orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku zasądzając od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 444,99 zł, na którą się składa suma należności głównej wynikających z faktur za lata 2012 i 2013 tj. 343,46 zł oraz suma skapitalizowanych odsetek od każdej z faktur do wniesienia pozwu.

O odsetkach sąd orzekł na podstawie przepisu art. 481 § 2 i 482 § 1 k.c.

Cofnięcie pozwu co do zasady uważane jest za przegranie sprawy. Strona powodowa reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika powinna liczyć się z podniesieniem zarzutu przedawnienia, tym samym w części cofniętego powództwa uważana jest za stronę przegraną.

Biorąc zatem wynik procesu, na podstawie przepisu art. 100 k.p.c. orzeczono o kosztach procesu jak w punkcie III sentencji wyroku.